

“Per Gut”

13. november 1831 blev en dreng i Ulbølle døbt Peter Hansen. På Thurø blev han senere kendt som “Per Gut”. Det navn kan jeg godt forstå, for han blev en rigtig guttermand.

Hans far var gårdmand Hans Andersen, født i Horne 1792. Moderen hed Anne Catrine Nielsdatter og var født 1790 i Brahetrolleborg. Men 1183 i boede de altså i Horne, hvor Peter blev født.

Peter blev skibstømrer og i 1864 blev han gift med Eline fra Thurø. Hun var i 1838 døbt Eline Johanne Marie Christine Jørgensen, datter af skibsbygmester Jørgen Madsen og Maren Clemensdatter. Begge hendes forældre var Thurinere, døbt der i 1792 og 1793.

Peter og Eline bosatte sig i Skårup sogn. Men i 1866 satte de en annonce i Sydfyenske Tidende. De ville sælge deres næsten helt nye hus, fordi de var flyttet til Kidholm. Denne ubeboede ø havde de lejet af baronen på Valdemar Slot og der havde Peter bygget en bolig til dem. Et ret enkelt hus, uden støbt grund. På Kidholm ses endnu en firkantet udgravning, hvor det har været placeret. Nogle Thurinere kaldte det dengang en jordhule, men der var skam rigtige vægge med regulære døre og vinduer.

Hvorfor byggede Peter dog ikke på Thurø, vil nutidsmennesker måske spørge. Ian var jo gift med en Thurøpige og som skibsbygger arbejdede han måske også på øen?

Men dengang var der skam et solidt sammenhold blandt øboerne. De passede på deres piger og der skulle i hvert fald ikke uønskede fremmede til øen. Var der f.eks. bal på øen, kunne fremmede karle måske driste sig til at komme over og danse. Men var de ikke væk, inden ballet sluttede og pigerne skulle følges hjem, så var øretæverne sikret. Den skik holdt sig i øvrigt, indtil dæmningen blev bygget

-. og vel også i nogen grad langt senere.

Og hvis en simpel arbejder som Peter Hansen ønskede at flytte til sognet, var der selvfølgelig også et sammenhold, der sikrede, at ingen turde bryde ud af fællesskabet og sælge ham et hus eller en grund. Derfor valgte Peter at bygge på Kidholm, der hører til Bregninge sogn - og hvor han alligevel var tæt på de thurinske arbejdspladser.

Selvfølgelig har der været problemer ved at bo på den lille ø; men alligevel klarede de sig derovre nogle år. De havde jo familie og venner på Thurø. Blev de syge en dag, hejste de blot et flag og så kom der hjælp.

I 1869 fik de en datter. Omtrent på samme tid gik Peter i gang med at skaffe dem en bedre bolig. Tæt ved kysten, lidt vest for Thurøbund Skibsværft, hamrede han nogle pæle i vandet. Mellem dem fyldte han op med sten, tang og andet godt fra havbunden. Det var et møjsommeligt arbejde. Sommetider skyllede højvande en del af det væk igen. Men han blev ved. Da han fik fyldt nok af den slags på og fået det nogenlunde inddæmnet, begyndte han at sejle jord fra Kidholm derover. Og en skønne dag kunne han begynde at bygge sit nye hjem. Støbe grund, mure hus op. Pille døre og vinduer ud af huset på Kidholm, færgede dem over og sætte dem i det nye hus. Hvor nogle af dem stadig sidder - 130 år senere. Jo, det var godt kram en skibstømrer lavede dengang.